

Tömeges légi közlekedők

Mikroszkopikus élőlények a légáramlatokkal a felhők fölé, a Sztratoszféra 30 km-es magasságába is feljuthatnak, jóval az utasszállító repülőgépek útvonalai fölé. Sőt, nagy szerepet tulajdonítanak nekik a természetes felhőképződésben is, mivel a felületük lehetőséget ad arra, hogy a víz a párával telített légtömegekből apró cseppek formájában kicsapódjon.

A légáramlattal utazó parányi organizmusok valójában eredetileg vízi élőlények, és csak átmenetileg tartózkodnak a levegőben. A levegő számukra életidegen közeg, ezért "szkafandert" kell magukra öltetniük, hogy túléljék. Többségük vízhatlan tokot

épít maga köré, vagy piciny, tömény spórába csomagolja a túléléséhez szükséges sejtalkotóit (bakteriospóra), de olyan is akad, amelyik vízvesztéssel elzselésíti a testét, hogy megóvja a károsodástól. Ám mindegyikre jellemző, hogy leáll az életműködése, és egyfajta tetszhalott állapotban marad mindaddig, amíg a légáramlat végül valamilyen vízhez el nem juttatja. Ez lehet egy tó vagy folyó, esetleg egy pocsolya, vagy történetesen akár a mi félretett pohár vizünk is.

Ha ez megtörtént, a testükbe vizet vesznek fel, és újraindítják az életfolyamataikat. Ha a vízben az életfolyamataik fenntartásához megfelelő nyersanyagokra lelnek, szaporodásnak indulnak. Ha ez nem áll rendelkezésre, vagy elpusztulnak, vagy újból tetszhalott állapotba kerülnek addig, ameddig ez megváltozik.

Amennyiben véletlenül valaki felhajtana a két-három napos vizünket, nem kell aggódnia, ezek az apró élőlények szinte kivétel nélkül ártalmatlanok ránk nézve. A gyomorsavunk könnyedén elpusztítja őket, és ennyi idő kevés nekik, hogy az anyagcseretermékeik jelentősebb gondot okozzanak nekünk.